

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIX.

ČÍSLO 12

DECEMBER 2011

Svetlo prišlo na svet - Rozhovor s Danielom Hevierom - Mladí mladým
Betlehenské svetlo - Reformované ružencové bratstvo - Ťažké veci
Ježiš ide do Prievidze - Bl. Antoine Chevrier - Vianoce 2012

Svetlo prišlo na svet

Prečo by rád svet zabudol, vyškrtol, vymazal a prekričal všetko, čo má čo i len niečo spoločné s Ježišom? Na odpoveď nemusíme čakať dlho.

Počas kresťanského slávenie Vianoc si uvedomujeme, že prišlo medzi nás svetlo: „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.“ (Jn 1,9) A svet nemá rád pravdu o človeku. Je rád v tme a hmle striedajúcich sa mienok, ilúzií, politických a mocenských výmyslov, prostredníctvom ktorých sa dá ovládnuť uštvaný, oklamáný a beznádejný človek.

Prežívame posolstvo najkrajšej nádeje a radosti. Svetlo, ktoré osvecuje temné stránky človeka i sveta. Prichádza ten, ktorý prináša nový plán pre človeka, Ježiš, ktorý hovorí: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12)

V jednom rozhovore vrazil Osud reportérovi, ktorý s ním robil rozhovor: „Moje údery sú tvrdé a moja pravica je obávaná práve tak ako ľavica. Vernosť, vieru, lásku, skrátka aj tých najťažších svojich protivníkov som položil na lopatky a všetkých som vyradil v prvom kole zápasu.

Iba s jedným som si doteraz nevedel dať rady: kolkokrát som mu dal úder k. o. a myslel som, že konečne ostane ležať odpískaný, vždy najneskoršie pri deviatom zapískaní bol opäť na nohách.“

„A kto je tento neporaziteľný?“ pýta sa reportér.

„Nádej“, povedal Osud.

Ježiš prišiel pre každého človeka s akýmkoľvek životným osudom. Prajeme Vám svetlo, aby ste nemuseli chodiť v tmách neistoty osudu, ale plní radosti pozerali s nádejou na dar, ktorým je nebo.

To Vám a Vaším blízkym prajú Vaši kňazi
Martin Dado, Branislav Markovič, Ján Kraus

Vianočný vinš

Tak ako sa nad jaslami hviezda jasne ligoce,
úsmevom nech žiaria líca a šťastné sú Vianoce
Že sa v meste Dávidovom narodil sám Kristus Pán,
poslaný bol hlásať anjel, pastierom i všetkým nám.

Naplňa sa príbeh spásy, Boh posielala syna nám,
aby srdcia ľudí získal a uzdravil ľudí z rán.
Nie zbraňami, cez dieťaťko, klope na tie dvierka v nás,
a po roku pripomína, že ešte je daný čas.

Nech sú vaše sviatky hojné na oddych a na pokoj,
nech im krásu neuberie, svetský zhon a nepokoj.
V novom roku nech nechýba, zdravie, sila, lásky dost',
prajeme vám bratom, sestrám, nech je hojný na radosť.

Redakcia farského časopisu Bartolomej

Dnes na slovíčko s Danielom Hevierom,
slovenským spisovateľom a prievidským rodákom

Nemám dar pochybnosti

V Ružomberku na novinárskom seminári sa nám prihovorila láska, taká potrebná a zrozumiteľná mladým. Cez úsmev, gestá, žiarivé oči... Spisovateľ Daniel Hevier (56) priťahoval všetkých svojou nápaditosťou, pokorou pri vedení skupinky tvorivého písania a vnútornej kreativity.

Poznáme ho prostredníctvom jeho bohatej tvorby, ktorou sa už roky prihovára rodičom a deťom. No mnohí priatelia a obyvatelia Prievidze si spomínajú na Daniela Heviera ako na človeka, ktorý žil v našom meste.

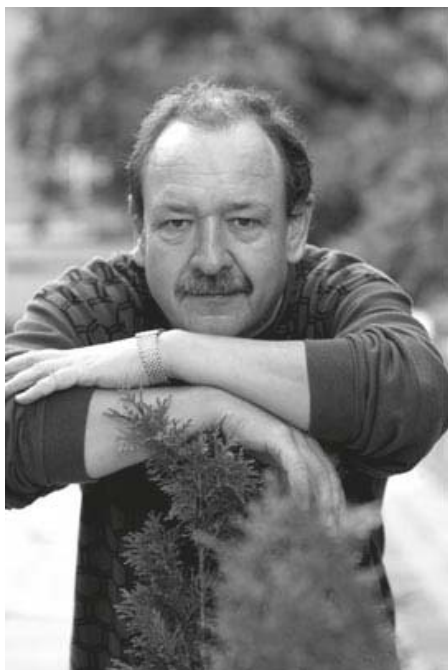
Na čo si najradšej zaspomínate, keď počujete slovo Prievidza?

Rieka Nitra, bojnická Čajka, starý kulturák na sídlisku, kde som videl a počul prvýkrát Prúdy s Vargom a kde som chodil hrať divadlo pani Vierke, amfiteáter, kde som videl prvý raz Collegium Musicum, Banskú, odkiaľ som sa spúšťal na

bicykli, vysokú žirafu - preliezku, ktorú nám postavili rovno pod oknami, kolotoče a cirkusy, pivnice na Baníckej, kde sme sa hrávali na partizánov a banditov, našu záhradku pri Handlovke, do ktorej som tak strašne nerád chodil, strnisko na letisku, majer na Úkrníkach, kde som raz kradol vajíčka z kurína so svojou partáčkou Staňou Markovou,

12/11

našu pivnicu, kde som sa učil fajčiť so spolužiakom Vilom Kristom, klzisko, na ktorom sa korčuľoval Jaro Kotrik, keď mu zomrel otec, asfaltové ihrisko, na ktorom sme sa bicyklovali so zatvorenými očami a padali sme ako hnilé hrušky, starších chalanov na tomže ihrisku, ktorí do mňa tľkli a pýtali sa Máš už dost? a ja som odsekol Nemám, klziská, ktoré mali takmer všetky činžiaky na starom sídlisku, dlhú cestu za otcom do starého mesta, ktoré bolo pre mňa vzdialené ako susedný štát, prvú lásku, hodiny strávené na stromoch v Jakešovke, skákanie hlavíčky do rieky Nitry z víby, opekanie zemiakov na brehu, detstvo u babky v Malej Lihotke (spisovne Lehôtke), svojich susedov od jednotky po deviatku, nervózneho výčapníka v bufete hotela Magura, verdikt, ktorým ma vylúčili z hudobnej školy (ďakujem, pani riaditeľka!), spoveď u pátra Klimana (príšerná hrôza), krásne chvíle strávené na chóre prievidz-

ského „horného“ kostola, birmovku v piaristickom kláštore, sprievodcovstvo na bojnickom zámku, môjho obľúbeného poníka v zoologickej záhrade, dlhé túlačky po lúkach a pastvinách okolo Prievidze, brigádovanie u zememeračov (poznal som celý okres), prvé opitie sa z koňaku Ondra Čiliaka, kamarátov, z ktorých sú dodnes priatelia (ahoj, Dušan!), návštevy majstra Leporisa, státie v šóre na múku, keď od Banskej prichádzali Rusi na transportéroch, náš dvojseďadlový Pionier, na ktorom mi otec dovolil voziť sa, atď., atď., - - - a ešte raz: atď'. Všetko je uložené v mojich očiach, srdci, duši a spomienkach.

Ako ste začali so svojimi prvotinami?

Na niekoľkokrát. V štvrtej triede, v deviatke, na vysokej...

Rozumiete detskej duši. Prečo ste začali písať pre deti, čo vás k tomu viedlo?

Možno som začal písať pre deti práve preto, že detskej duši nerozumiem. Rozumiete?

Vaše dielo je obsahom i formou moderné, iné, ale každému blízke, zrozumiteľné. Čo vás inšpirovalo k novátorstvu?

Píšem tak, ako viem, môžem, vládzem a dokážem. A vari môžem za to, že to pre niekoho vyznieva ako novátorské?

Z vašej tvorby vidno, že si vážite rodinu, máte mimoriadnu úctu k matke, otcovi. Vychádzate z vlastnej skúsenosti, alebo z toho, že si rodinu v tomto čase treba tak veľmi chrániť?

Aj, aj, aj! Svojich rodičov už nemám, a kým žili, tak som ich ne-

vraživo miloval a s láskou ich ničil. Alebo aj naopak. A nepochybujem, že to isté cítia moje deti ku mne. Rodina je základ, ale aj náklad. Kto zažil, vie.

Ako ste prežívali zápasy života, zápasy viery v čase totality?

Hovorí mi minule môj známy: Nemám ten dar viery. A ja som mu odpovedal: Ja zasa nemám dar pochybností. Odkedy si pamätám, veril som v Boha a vedel som, že Boh je môj Otec a že moja duša je nesmrteľná. (Odkazujem na stránku www.mojpribeh.sk.) Čiže nikdy som nezažil vnútorné zápasy s Bohom alebo proti nemu. Skôr na mňa a na nás doliehali vonkajšie útoky, ktoré vyvrcholili tým, že môj otec s doktorátom filozofie robil niekoľko rokov v kanáloch pomocné robotnícke práce. Občas nás špicľovali, či chodíme do kostola a mňa nevzali na vysokú školu, hoci som bol prvý v poradí prijímacích skúšok. (Povolili až vtedy, keď som predložil hrubý fascikel dovtedajšej tvorby a svoju prvú zbierku).

Čo pre vás znamenali prievidzské Vianoce v detstve?

Ako to bolo...? Vianoce detstva sú najkrajšie a tie moje a naše boli presne také. Aj so spievaním kolied

u susedov, so snehom, s darčekom... Z tradičných konštánt Vianoc sme neabsolvovali iba polnočnú omšu a nebol som na nej dodnes. Odrádza ma od toho tá masovosť, nabitý kostol, plno ľudí, ktorí si z Vianoc urobili akúsi vianočnú turistiku.

Čo je pre vás najdôležitejšie na Vianociach dnes?

To, čo bolo podstatné odjakživa: že sa Boh pre nesmiernu Lásku k nám stal človekom, a to v zrodení bezbranného dieťaťa. Vianoce bez Ježiša by boli iba púťovou atrakciou a výpredajom tovarov.

Váš odkaz čitateľom?

Milí moji Prievidžania, Hornonitrančania, krajanovia. Všetko, čo robím, robím preto, lebo som to získal z koreňov, ktoré sú v hline môjho kraja. A robím to preto, aby som túto svoju dlžobu splatil tým, ktorí to môžu potrebovať.

Za úprimný rozhovor ďakuje
Anka Gálová - Vavrová

Redakcia časopisu Bartolomej praje a vyprosuje nášmu krajanovi Danielovi Hevierovi k vianočným sviatkom veľa Božej lásky, radosti a Božieho požehnania.

Daniel Hevier sa narodil 6. decembra 1955 v Bratislave, detstvo prežil v Prievidzi, kde absolvoval aj gymnázium. V štúdiu pokračoval na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (estetika a jazyk slovenský). Počas vysokoškolského štúdia sa zamestnal ako redaktor literárnej redakcie v Slovenskom rozhlas. Po absolvovaní vojenčiny bol niekoľko rokov na voľnej nohe ako profesionálny spisovateľ. Krátky čas pôsobil vo vydavateľstve Mladé letá, po r. 1989 ako šéfredaktor. Od roku 1991 vedie vlastné vydavateľstvo HEVI, v ktorom vydal do dnešného dňa vyše 100 titulov. S manželkou Maruškou, 3 deťmi a psíkom Konorom býva v Petržalke pri Bratislave.

Zdroj: www.hevi.sk

Boh je (príbeh Daniela Heviera)

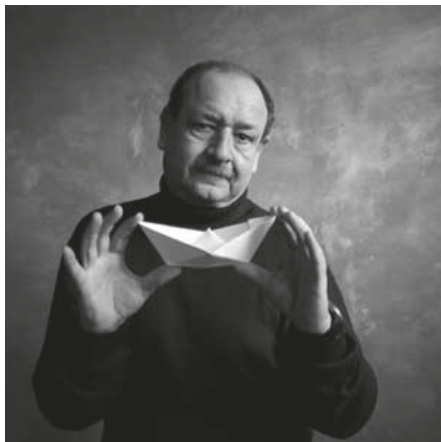
Môj príbeh s Kristom je celkom všedný, obyčajný a bez drám a excesov. Ak len za dramatický okamih nepokladám okamih, v ktorom som prvýkrát poznal Boha.

Stalo sa to, keď som mal asi štyri roky a dodnes tie chvíle živo pociťujem a precit'ujem. Ležal som vo svojej detskej postielke, sám, bolo neskoré ráno, rodičia boli vo vedľajších miestnostiach nášho bytu. Zrazu som si uvedomil, že Boh je.

Dostal som to ako jasné poznanie, ako správu, ktorú som okamžite pochopil. Nikto ľudský mi to nepovedal, nikto mi to neprikázal, prišlo to ku mne mierne, láskavo a celkom prirodzene. Boh je - Boh je môj otec - moja duša je nesmrteľná a hoci raz možno umriem, to, čo je vo mne a čo je mnou, už nikdy, nikdy nezahynie. Až toto poznanie mnou otriaslo, pretože som sa zľakol večnej existencie. (A trvalo mi to celé roky, kým som pochopil, že byť nesmrteľný, žiť vo večnosti, mimo času, nie je prekliatie ani trest, ale milosť.)

Žil som vo veriacej rodine, dostal som kresťanskú výchovu, ale napriek tomu som už vedel svoje - alebo Božie? Boh je. V živote som urobil veľa chýb, veľa zlých skutkov, úmyselných aj neúmyselných, veľa-krát som sa potkol a padol som, ale nikdy, ani v najmenšom som nezapochyboval o tom, čo som dostal ako štvorročné dieťa - Boh je a je to nielen náš Stvoriteľ, ale aj môj stvoriteľ a otec.

No s týmto poznaním vštepeným do samej podstaty mojej osobnosti som zaobchádzal všelijako - aj ľahkomyselne, aj rutinovane, aj zvykovo. Mal som obdobia, celé roky, keď

som bol nedeľným veriacim. Raz do týždňa do kostola a raz do roka na spoveď.

A potom som raz, niekedy po štyridsiatke - práve vo fronte na spoveď - bolo to v niektorú Velkú noc - dostal príležitosť na obrátenie.

Čo tu robím? spýtal som sa v hĺbke seba samého seba. Čo tu robím v zástupe rovnako nedeľných kresťanov? Ak viem a nikdy som nezapochyboval o tom, že Boh je môj otec a Kristus môj vykupiteľ a Spasiteľ, prečo tak ľahkovážne a maloverne nakladám s touto istotou? Odvtedy som sa zmenil. Boha som nielen pokladal za svojho otca, ale cítil som ho, precit'oval som ho ako Otca, ako osobu, ako niekoho, kto je nielen nado mnou, ale pri mne, vo mne, vedľa mňa... Krista nosím v sebe a on ma nesie na rukách, ktoré sú krížom a na kríži, ktorý je rukami, živým telom. Pochopil som, že môj kríž, hocako malý, nepatrný a ľudský (pretože pre moju slabosť mi Boh nechce nadeliť väčší) nie je trestom ani výpraskom, ale milosťou, darom, požehnaním a možnosťou na to, aby som ho dennodenne

odovzdával Bohu.

Hoci som nikdy nezažil mimoriadne extatické stavy ani zjavenia, viem, že Boh je neustále so mnou a vo mne, tak ako bol pri mne a miloval ma dávno pred tým, než ma stvoril do tohto tela, dávno pred stvorením vesmíru, a že všetko, čo bolo, je a bude, vzniklo aj kvôli mne, práve pre nesmiernu lásku, ktorou mňa a všetkých nás Otec zahrnul.

A posledné roky, ako ďalšie poznanie a tajomstvo, som začal vnímať Ducha Svätého, nielen ako najväčšie z tajomstiev Svätej Trojice, nielen ako abstrakciu, nie iba ako namaľovanú holubičku, ale ako Osobu, ktorá je tým viac, čím viac sa javí ako nejestvujúca.

A pochopil som aj to, že som nielen kresťan, ale aj kresťan a katolík, člen univerzálnej a od počiatku neprerušenej prvotnej Cirkvi, ktorá je chybujúca pre svoje človečenstvo a neomylná a večná pre svoje Božstvo, ktoré jej odovzdal Kristus, že sa rád podvoľujem autorite a neo-

mylnosti Svätého Otca, že spolu s Kristom máme jednu matku, svätú Pannu Máriu a že sme teda s Kristom nielen priatelia (ako mi to ponúkol slovami vo svojom Zákone), ale skrz spoločnú Matku a Nebeského Otca sme zároveň aj bratia, a tak je Ježiš nielen mojím Vykupiteľom a záchrancom, ale aj bratom.

S týmto poznaním, s touto istotou, ktorá je viac než iba abstraktnou vierou, dennodenne zápasím so svojimi slabosťami a nedokonalosťami, dennodenne padám, ale aj padám do kolien, dennodenne sa učím odpúšťať svojim bližným aj ublížnym, dennodenne volám na Otca, ale mu aj odovzdávam svoje ticho a mlčanie, jachtavé slová, ktoré nedokážu vyjadriť všetko, čo vnútorne viem.

Prebraté zo stránky

www.mojpribeh.sk

(Životné príbehy ľudí, ktorí zažili osobnú skúsenosť s Bohom)

Foto: zena.sme.sk

Oznamy z Charity - domu sv. Vincenta

Vo štvrtok 15. decembra 2011 o 16:00 pozývame všetkých ľudí dobrej vôle do piaristického kostola na **Vianočný benefičný koncert** pod záštitou primátorky Prievidze, JUDr. Kataríny Macháčkovej. Program pripravujú žiaci Piaristickej spojenej školy, výťažok zo vstupného je určený pre Charitu - dom sv. Vincenta.

Od 12. do 16. decembra 2011 v čase od 08:30 do 14:00 zbierame **ovocie a trvanlivé potraviny** pre núdzných priamo v budove Charity - dom sv. Vincenta na Sládkovičovej ulici č. 5 (nie na fare).

Od 20. do 22. decembra 2011 v čase od 8:30 do 14:00 zbierame **ovocie, trvanlivé potraviny a vianočné pečivo** pre núdzných tiež v budove Charity - dom sv. Vincenta na Sládkovičovej ulici č. 5 (nie na fare).

Z kapacitných dôvodov až do odvolania **nezbierame žiadne šatstvo**.

Ak by ste núdznym chceli pomôcť formou dobrovoľníctva, kontaktujte riaditeľa Charity - dom sv. Vincenta, n.o. pána Milana Petráša na tel. č. 0905 166 571, alebo e-mailom na charitapd@gmail.com.

12/11

Betlehemske svetlo

Malý plamienok, odpálený v Bazilike Narodenia Pána, sa odovzdáva odpálením plamienka zo sviečky na sviečku, z ruky do ruky. Každé odpálenie svetla odkazuje ďalej tiché pranie, aby sa pokoj a porozumenie šírili v ľudských srdciach presne tak, ako sa od človeka k človeku šíri plameň Betlehemskeho svetla. Aj tento rok ho skauti a skauti rozďajú všetkým záujemcom ako býva v Prievidzi a Bojniciach tradíciou nasledovne:

Počas jednej hodiny na Štedrý deň medzi 13:00 a 14:00 popoludní budeme rozďávať Betlehemske svetlo na týchto miestach:

- Dlhá ulica (ABC market)
- Námestie slobody (Trojičný stĺp)
- Žabník (potraviny - ul. Stavbárov)
- Necpaly (Pyramídy)
- Sever (Jednota - ul. Nováckeho)
- Staré sídlisko (pri Magure)
- Zapotôčky (Jednota - ul. Ondrejova)
- Bojnice (lekáreň Notre Dame)
- Bojnice (Kostol sv. Martina)
- Bojnice (Dubnica)

Okrem toho si Betlehemske svetlo môžete odpáliť na Štedrý deň aj po skončení vigílnych svätých omší, približne medzi 17:00 a 17:30 pred týmito kostolmi:

- Farský kostol sv. Bartolomeja
- Piaristický kostol
- Farský kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
- Kostol sv. Martina (Bojnice)

Na bezpečný transport Betlehemskeho svetla si, prosíme, nezabudnite pri-niesť sviečku chránenú pred vetrom alebo petrolejovú lampu.

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Mladí mladých bavili vo Veľkej Lehôtke

Tak ako sa cirkevný rok schýlil k svojmu koncu na sviatok Krista Kráľa tak sa každý rok koná vo Veľkej Lehôtke gospelový festival Mladí Mladým. Ide o festival, ktorý má sedemnášťročnú tradíciu a stretá sa na ňou kresťanská mládež celého okresu. Festival otvorila tradične

svätá omša pre mladých ktorú celebroval rodák z Prievidze Paľko Slezák. Pri obetnom stole boli s ním miestny pán farár Marek Sabol a prievidzský pán kaplán J. Kraus. Organistovi Ľubošovi Košťalikovi pomáhali pri hudobnom doprovode aj Šumienky z Diviakov nad Nitricou.

12/11

Aktuálne

Mládež sa po svätej omši presunula do kultúrneho domu.

Program začala Rosnička z Piaristickej školy z Prievidze. Deti naozaj veselo začali program. Nasledovali Bartolomejčatá z Prievidze. Z Chrenovca na festival zavítal chrámový zbor pod názvom Ducky. Zbor mal toľko nástrojov, že sa speváci pomaly nemali kam postaviť. Ale dobrých ľudí sa vždy veľa zmestí, takže aj tento problém bol ihneď sám vyriešený. Všetci sa pomestili. A ako mihnutím čarovného prútika prišli na pódium chlapi z Trnavej Hory od Zvolena ktorí sa volajú Adience*. Tí boli len štyria, ale ich hudba bola moderná a zároveň oslavná. Aj tu sa potvrdilo, že Boha hudba chváli mnohých podobách. Šumienky z Diviaku nad Nitricou nespievali len v kostole, ale mali už tradične pripravený program aj do kultúrneho domu. Vo svojom programe použili piesne z celého cirkevného roka a na záver zahrali a zaspievali pieseň

venovanú jubilujúcej skupine Spray, ktorá vystúpila na festivale na záver. Branislav a Jozef Bullovci začali z hudbou presne v decembri roku 1991, čiže spolu hrajú presne 20 rokov. Ich vystúpenie sprevádzala svojím spevom aj ich aktuálna speváčka, Branislavova dcéra Michaela. Festival ukončil požehnaním na cestu duchovný správca farnosti Marek Sabol. Ostáva nám len dúfať, že o rok sa opäť vo Veľkej Lehôtke stretne a budeme chváliť Krista Kráľa gospelovou hudbou.

Text a foto: B. Bullo

Spoločenstvo Piar evangelizovalo v Nitrianskom Pravne

V sobotu 26. novembra zavítali mladí zo spoločenstva Piar z Prievidze do Nitrianskeho Pravna, kde pripravujúcim sa birmovancom a všetkým ostatným prítomným ukázali, kto je Boh a čoho všetkého je v našich životoch schopný.

Evanjelizácia začala svätou omšou v Kostole sv. Jána Krstiteľa. Pokračovala krátkou projekciou a modlitbou chvál pod vedením skupiny Godknows. Scénka, v ktorej bolo srdce mladého dievčaťa zvädzané a ničené hriechmi a ktoré Ježiš následne očistil a zvíťazil svojou láskou nad zlom bola obrazom toho, ako veľmi Bohu na nás záleží a od čoho všetkého je schopný nás vyslo-

bodiť a uzdraviť, keď sa rozhodneme pre Neho. To, že scénka nebola len akýmsi tancom, ale realitou každého jedného z nás, nám potvrdil aj člen kapely Godknows, ktorý sa s nami podelil o svedectvo zo svojho života.

Celý program bol ukončený modlitbou chvál, počas ktorej sme Boha vyvýšili nad naše životy, úspechy aj

problémy. Boh mocne konal a do-
týkal sa mladých srdc.

O všetkých zúčastnených bolo
s láskou postarané. Ochotní domáci
a rehoľné sestry nám pripravili teplý
čaj, chlebíčky i koláče a my sme
vytvorili veľké, jednotné spoločen-
stvo, v ktorom sme sa navzájom
zoznámili, zdieľali svoje príbehy
a bavili sa.

Teraz už treba len vytrvať v mod-
litbe a dúfať, že oheň, ktorým sa
zapálili srdcia účastníkov, tak ľahko
nezhasne. Veď i táto akcia bola dô-
kazom toho, či sa píše v Matúšovom
evanjeliu: „*Lebo kde sú dvaja alebo
traja zhromaždení v mojom mene,
tam som ja medzi nimi.*“ (Mt 18,20)

Text a foto: Adriána Radosová

Relikvia svätého Cyrila zavítala aj do Prievidze

V rámci príprav na 1150. výročie
príchodu solúnskych bratov svätých
Cyrila a Metoda na územie Veľkej
Moravy putujú po Slovensku ostatky

sv. Cyrila. Relikviu vo štvrtok 10.
novembra priniesli aj do prievidz-
ského dekanátu. Po svätej omši vo
Farskom kostole sv. Bartolomeja
kňaz Pavol Kollár v krátkej prednáš-
ke vyzdvihol význam cyrilometod-
skej mise.

Relikviu si uctili farníci aj v piatok
11. novembra na celodennej adorá-
cii. Ďalej putovala do Malej Lehôt-
ky, Lehoty pod Vtáčnikom a Boj-
nického dekanátu.

-av-, foto: A. Gálová

Host' z Kene rozprával o nevyhnutnosti pomoci

„Vzdelanie je pre deti z Kene veľmi dôležité. Často je to pre ne jediná
šanca, ako sa dostať preč zo slumov, ulice a chudoby, v ktorej žijú,“
zdôraznil Benson Alumbasi Timona, host' z Afriky. 3. decembra priblížil
v kostole u piaristov spolu s dobrovoľníčkou Jankou život v Afrike záu-
jemcom, ktorí sa zúčastnili programu Kúsok Kene v Prievidzi.

Podujatie začalo premietnutím krát-
keho filmu o Afrike. Chudoba, ťažké
životné podmienky, nedostatok vo-
dy - ale i nekonečná radosť zo živo-
ta. To všetko sa dalo vyčítať z tváří
Afričanov. Niektorí z nich dostali
šancu na lepší život i vďaka projek-
tom Dobrej noviny. Môžeme na ne
prispieť práve počas Vianoc - tým,

že koledujeme, alebo si koledníkov
zavoláme do našej vlastnej domá-
cnosti.

Ulica alebo škola?

Slova sa po skončení filmu ujala
dobrovoľníčka Janka. V Keni strávila
tri mesiace. Mala možnosť na vlast-
né oči vidieť, ako tu ľudia žijú. „V

slumoch majú čisto, ale bieda je i napriek tomu nepopierateľná. Ľudia žijú natlačení často v jedinej izbe, nemajú vodu, hygienické zariadenia ani kanalizáciu. Pracujú, no i tak si môžu dovoliť minúť maximálne jeden dolár na deň.“

Projekty Dobrej noviny sa obyvateľom Kene snažia zabezpečiť napríklad pitnú vodu, ale i vzdelanie. „Ja som učila deti, ktoré boli hluchonemé,“ rozpráva dobrovoľníčka Janka. „Spolu s kamarátkou sme takisto prednášali učiteľom. Boli sme od nich oveľa mladšie, no prijali nás s veľkou otvorenosťou.“

Nie je zvykom, že deti chodia do školy. Základné školstvo je už síce v súčasnosti bezplatné, no strednú školu si kvôli nedostatku financií môže dovoliť málokto. „V triedach je často až 50 žiakov. Sú motivovaní, chcú sa učiť. Starší chlapi dobrovoľne vstávajú ráno o štvrtej, aby

ešte študovali skôr, ako začne samotné vyučovanie. O šiestej sú už nastúpení v uniformách a pripravení pustiť sa do práce.“

Benson chce pomáhať

Jedným zo šťastlivcov, ktorí sa z ulice vďaka projektom na vzdelávanie dostali niekam ďalej, bol aj hosť večera, Benson Alumbasi Timon. „Prežil som sedem rokov na ulici,“ rozpráva 29-ročný Afričan, ktorý si v súčasnosti robí doktorát v Bratislave. „Nevlastný otec bol ku mne veľmi zlý, odišiel som preto z domu. No na ulici bolo ešte horšie.“

Raz našiel Benson na ulici peniaze. Kúpil si za ne uniformu a prihlásil sa do školy. Jeho záujem o vzdelanie si všimla istá reholná sestra. Pomohla mu. Po ukončení štúdia sa Benson plánuje vrátiť do Afriky a pomáhať deťom, ktoré sú na tom tak isto, ako bol kedysi on. „Nech vás Boh žehná za to, že sa zaujímate o Afričanov a že sa im snažíte pomáhať,“ zdôraznil Benson.

V Keni je kresťanstvo dominantným náboženstvom. Kresťania by na kresťanov nemali zabúdať. Hlavne ak sa oni sami majú dobre.

Text: Petra Humajová
Foto: P. Ján Hríb, SchP.

Gymnazisti uspeli s príbehom skauta

Slávnostná študentská konferencia 3. ročníka projektu Nenápadní hrdinovia v zápase s komunizmom sa dňa 18. novembra 2011 konala v Hoteli Bôrik pod záštitou predsedníčky vlády SR Ivety Radičovej. Zúčastnili sa jej aj študenti prievdzského gymnázia s prácou, ktorá sa umiestnila v zlatom pásme.

V roku 2011 sa do projektu zapojilo 37 študentov a žiakov, ktorí opísali osudy 16 nenápadných hrdinov (za tri roky projektu to predstavuje už 149 študentov a 59 príbehov nenápadných hrdinov nie len zo Slovenska, ale aj z Českej republiky a Ukrajiny).

Čestnú komisiu, ktorá práce vyhodnocovala počas konferencie, tvorili: bývalý disident a osobnosť Novembra '89 František Mikloško, europoslankyňa Anna Záborská a zástupca hodnotiacej komisie František Neu-

pauer, pracovník ÚPN a predseda OZ Nenápadní hrdinovia. Čestná komisia rozhodla o definitívnom umiestnení tímov, v ktorom sa v zlatom pásme umiestnili aj študenti Jakub Chovanec a Timotej Čírok z prievdzského Gymnázia V. B. Nedožerského. Vo svojej práci sa venovali osudom Jána Manasa, zakladateľa ilegálneho skautingu Zlatý orol, ktorý pôsobil aj v Prievidzi.

Všetkým študentom a ich pedagógom patrí veľká vďaka a uznanie, každá práca má svoju nezastupiteľnú hodnotu a predstavuje významný prínos v odkrývaní príbehov našich nenápadných hrdinov. Držíme im palce v ďalšom úsilí a tešíme sa na budúci ročník. Viac o aktivitách občianskeho združenia Nenápadní hrdinovia a o ostatných ocenených prácach nájdete na www.nenapadnihrdinovia.sk.

-av-, foto: OZ Nenápadní hrdinovia

Iniciatíva Potrebujeme (r)evolúciu oživila spomienky

November 1989, Prievidza. Ani baníckemu okresu sa nevyhli udalosti Nežnej revolúcie. V podnikoch vznikajú jednotky Verejnosti proti násiliu, niekde úspešne nahradzujú staré vedenia a začínajú vnášať všade koniec socialistického režimu. Málokto z obyvateľov mesta vie, ako prebiehali tieto udalosti v našom meste. Okrem

iného aj tieto neznáme skutočnosti - a zabudnutých aktérov - chcela priblížiť iniciatíva Potrebujeme (r)evolúciu, ktorá od 12. do 19. novembra oslavovala nadobudnutú slobodu umením a diskusiami.

Tento nápad sa zrodil v hlavách mladých ľudí z občianskych združení Ars Preuge a Berkat, ktorí mali po-

cit, že udalosti, o ktorých sa v škole neučili, majú význam aj pre ich te-
rajší život.

Sloboda, ktorá bola vyštrnganá na
námestiach je dnes často zosmieš-
ňovaná. Zápal ľudí pre veci verejné
sa rýchlo vytratil a všetci sa znovu
skryli do svojich uzavretých svetov.
A to bolo zámerom nabúrať. Výsled-
ky tvorivej dielne, ktorá sa pýtala,
či transparent ako médium je už
mŕtvy, na čas spestrili ulice, kládli
okoloidúcim otázky ako „Je to ono?“
či „Ono to je - Dobrú chuť!“ Priamo
do verejného priestoru zasiahol
(R)evolučný koncert (príznačne) na
námestí Slobody. Vystúpila mladá
kapela z Kaniaňky The NovaDreams
a známy DJ Caggy, ktorý na námestí
rozpútal (r)evolučnú diskotéku.

Veľmi dôležitý v rámci celej akcie
bol priestor pre diskusiu. Úvodná
diskusia s predstaviteľmi regionál-
nych udalostí Novembra 89 síce do
ateliéru Ars Preuge neprilákala davy
ľudí, ale svoj účel otvoriť priestor
a vytiahnuť na svetlo sveta zabud-

nuté príbehy vyšla. Raritou boli fot-
ky od Milana Grossa, ktoré zachytá-
vajú práve tieto udalosti v Prievidzi.
Diskusia so spoluzakladateľmi brati-
slavskej VPN Ladislavom „Agnesom“
Snopkom a Františkom Mikloškom
boli obohatené aj o dokumentárne
filmy. Iniciatíva do Prievidze v spo-
lupráci s Regionálnym kultúrnym
centrom priviezla aj časť výstavy
o dejinách ŠtB „Prísne tajné!“ Celá
zbierka ÚPN na túto tému bude vy-
stavená na začiatku roku 2012. Mi-
nulosť je totiž plná inšpirácie pre
dilemy, ktorým čelí súčasný svet.

Text: Ivana Rybanská

Foto: J. Eckhardt

Reformované ružencové bratstvo pred štartom

**Modlitba ruženca v ružencovom bratstve má v Prievidzi dlhoročnú tradi-
ciu ešte z predtotalitných čias. Vo farnosti Prievidza - mesto máme po
oddelení farnosti Zapotôčky v Ružencovom bratstve sv. Bartolomeja
spolu 44 ruží, čo pri plnom počte dvadsať členov v jednej ruži predsta-
vuje úctyhodný počet zapojených farníkov.**

Nová kapitola v rámci Slovenska sa
v ružencovom hnutí začala písať
prijatím nových stanov revidova-
ných v r. 2009. Podľa týchto stanov
je živý ruženec definovaný ako
združenie 20 osôb, modliacich sa
jednotlivé tajomstvá každý deň
s novou, či skôr staronovou povin-
nosťou - pravidelne sa stretávať na
spoločnom stretnutí raz do mesiaca,

kde si jednotliví členovia vymieňajú
tajomstvá na nasledujúci mesiac.
Tí, ktorým stretnutia nevyhovujú,
majú možnosť sa zapísať do sväté-
ho ruženca, kde povinnosť mesač-
ného stretávania sa nie je.

V súčasnosti tomu tak ale vo väčšine
ruží nie je - členovia sa modlia jed-
notlivé tajomstvá podľa rozpisu,
ktorý dostávajú na celý rok, a účasť

na spoločnom stretnutí bratstva, ktoré sa koná vždy prvú nedeľu v mesiaci po pobožnosti k Božskému Srdcu, je viac-menej dobrovoľná. A tak to aj vyzerá - na stretnutí sa zúčastňuje od 15 do 30 % členov ružencového bratstva.

Nastávajú zmeny

Celoslovenská reforma ružencových bratstiev pod vedením promotora dp. Šimona Tyrola, OP si vyžaduje zmenu ruží tak, aby bolo ružencové bratstvo bolo naozaj spoločenstvom stretávajúcich sa ľudí. Jednotlivé bratstvá na Slovensku postupne prechádzajú reformou a ruženčiari sa učia žiť podľa stanov. My sme sa rozhodli uskutočniť reformu k 1. januáru 2012.

Príprava na reformu v našom bratstve bola dlhá a dôkladná. Už od začiatku roka boli ruženčiari oboznamovaní s požiadavkami reformy. Na každom stretnutí sme sa modlili za jej úspech. Aj predmodlievanie ruženca pred svätými omšami si často dávalo tento úmysel.

Vyvrcholením príprav bola pravidelná duchovná obnova ruženčiarov koncom júla, kde sme si povolali prednášať toho najpovolanejšieho - promotora Ružencových bratstiev na Slovensku dp. Šimona Tyrola, OP. O tomto podujatí sme vás už informovali.

Hneď po obnove boli rozdane všetkým doterajším členom ružencových bratstiev prihlášky, na ktorých sa ruženčiari mohli rozhodnúť pre jednotlivé formy členstva. Prihlášky jednotlivým ruženčiarom rozniesli horlitolia ruží, ktorí taktiež oboznamovali členov s princípmi reformy. Pre nečlenov bratstva boli k dispozícii prihlášky v sakristii. Vyplnené prihlášky sa zbierali v kostole do osobitnej skrinky do polovice sep-

tembra. Bolo rozdanych vyše 1000 prihlášok, vyplnených prihlášok sa vrátila necelá polovica.

Nie kvantita, ale kvalita

Pri analýze prihlášok sa ukázalo, že záujem v jednotlivých ružiach bol veľmi rozdielny. Boli ruže, kde odovzdala prihlášky väčšina členov, ale boli aj také, kde návratnosť bola veľmi nízka. To poukazuje na to, že v rozvoji reformovaného bratstva sú ešte rezervy, a tiež na potrebu aktívneho sa zapojenia horliteľov ruží. Do živého ruženca sa spolu prihlásilo okolo 250 ľudí. Z týchto členov boli poskladané nové ruže, ktoré začnú svoju činnosť v januári. Vytvorilo sa 12 úplných a jedna neúplná ruža živého ruženca. Zaradenie do ruží koncom septembra vykonala komisia za aktívnej účasti p. dekanu. Rozdelenie rešpektovalo s ohľadom na rozľahlosť mesta územný princíp. Jednotlivé zoznamy boli vyvesené vo výveske ružencového bratstva.

Do svätého ruženca sa prihlásilo vyše 150 členov. Nie sú to len starí a bezvládni členovia, ktorým robí problém sa zúčastňovať mesačných stretnutí. Sú medzi nimi aj takí, ktorí si pre svoju zaneprázdnenosť nenachádzajú čas na takéto stretnutie. Mnohí z nich si však ešte môžu nájsť cestu do živého ruženca.

Počítame s tým, že aj medzi vyše 500 doterajšími ruženčiarimi, ktorí

sa do reformovaného ružencového bratstva neprihlásili, budú mnohí takí, ktorí prídu do živého a prípadne do svätého ruženca.

Nebojte sa ruženca, milí farníci! Spoločná pravidelná modlitba má veľkú silu a má moc zmeniť mnohé vo vašom živote.

Noví horlitolia

V priebehu jedného mesiaca po vyvesení zoznamov živého ruženca sa uskutočnili voľby nových horlitolov ruží. Následne sa vykonala voľba finančnej komisie a voľba nového horlitela bratstva. Tým sa ukončila príprava reformovaného ružencového bratstva, ktoré začne svoju činnosť od 1. januára budúceho roku.

Predpokladáme, že po nábehu novej štruktúry sa do ruženca vrátia mnohí tí, ktorí sa zľakli novej povinnosti a rozhodli sa stiahnuť do ústrania. Je na nás všetkých, aby sme pritiahli ďalších ľudí najmä do živého ru-

ženca, veď farské spoločenstvo má byť spoločenstvom malých spoločenstiev, z ktorých práve modliace sa ruže sú najstarším a osvedčeným spôsobom na zvýšenie aktivity veriacich.

Na záver mi dovoľte poďakovať všetkým, ktorí sa aktívne zúčastnili na príprave reformy či už prácou s ľuďmi alebo modlitbou. Vďaka patrí aj p. dekanovi, ktorý reformu podporil a sám sa zúčastnil jej kľúčových stretnutí.

Tešíme sa, že reforma tak, ako nám sľuboval promótor ružencových bratstiev dp. Šimon Tyrol, OP vo svojich prednáškach na ružencovej obnove v júli, prinesie nové impulzy a nadšenie do nášho ružencového bratstva.

Ing. Konstantin Pogorielov,
horliteľ ružencového bratstva
Ilustračné foto: flickr / FotoKatolik

Ježiš ide do Prievidze

Povzbudenie na bdelosť

Krátko po polnoci som sa zobudil na to, ako Tobiáško mrnčí. Vzal som ho na záchod a potom znova uložil spať. Mne sa však spať už nedá. Sadám za počítač a začínam písať. Pijem pritom horúci čas a pýtam sa Pána: „Tak o čom to bude?“

„Povedz im, že idem do Prievidze.“

„Hm, Pane, a nie si tu stále? Ukrytý vo sviatosti, prebývajúcí v srdciach, konajúci skrze svoje slovo...?“

„Áno, som a teraz tu budem ešte špeciálnejšie. Kalich modlitieb vašich otcov sa naplnil a ja vás idem navštíviť osobne. Lebo doteraz ma osobne nepoznáte. Hovoríte ku mne, hovoríte o mne, ponúkate ma svojim známym aj vzdialeným, ale vaše srdce je tvrdé. Nespoliehate sa na mňa a moje prisľuby. Nepočúvate môj hlas a nenechávate sa mnou formovať. Ale viem, že po mne túžite. Všetko ste pripravili, aby som mohol prísť.“

Niekoľko generácií kresťanských rodín vydávalo a vydáva o mne svedectvo. Niekoľko dekanov po sebe mi pripravovalo chodník. Piaristi o mne hovoria v škole, sestričky mi napísali niekoľko uvítacích listov, mladí ľudia ma uctievať v kostoloch... Teraz chcem, aby ma každý spoznal osobne.

Už viac pre vás nebudem, tajomstvom, ale miláčikom, tak ako vy pre mňa. Prídem z Novák a vstúpim do každej domácnosti. Teším sa na vaše prijatie a na pečené koláče. Budeme pri nich hovoriť o vašich snoch, nenaplnených túžbach, potrebách, starostiach... a ja vám dám dary. Pekne zabalené a previazané červenou stuhou, aby ste mali radosť, keď ich budete otvárať.

Obrátim srdcia otcov k synom. Budete počúvať môj hlas a budete mi

rozumieť. Keď zbadáte, že už som u susedov, nežiarlite, ale sa tešte, lebo ja idem aj k vám. Nemusíte kvôli mne upratovať, len dbajte aby ste mali moje slovo na stoloch otvorené a aby sa z neho čítalo.

Nie som náročný. Nejdem vás karhať. Nesiem vám živú vodu, lebo viem, že ste unavení. Uzdravím vašich chorých a budem vás učiť, ako ma máte uctievať v Duchu a pravde. Neodídem od vás a budem vám stále prítomný. Lebo ja som Boh, ktorý túži po vašej blízkosti.

Chcem vám odpovedať na všetko, čo ste sa ma pýtali a povedať vám všetko, čo potrebujete počuť. Že ja som nemenný a ustavične sa o vás starám. Som Ježiš Kristus z Nazareta.“

Text a foto: Augustín Ugróczy

Kto očakával príchod Ježiša?

„S narodením Ježiša Krista to bolo takto,“ začína svoje rozprávanie evanjelista Matúš, „Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom: Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého.“

Evanjelista Matúš nazýva Jozefa človekom spravodlivým, ktorého vo sne ubezpečuje Pánov anjel, aby sa nebál prijať Máriu za svoju manželku a s ňou i dieťa Ježiša. Z nášho pohľadu ide o dôležité a neľahké rozhodnutie, podobné tomu, s ktorým sa konfrontuje aj Mária.

Máriu možno považovať za Pánovu poslušnú služobnicu. Anjel Gabriel ju navštívil s pozdravnými slovami, ktoré v sebe skrývajú celú jej charakteristiku: „Zdravas, milosti plná, Pán s Tebou.“ Na anjelov oznam o príchode Ježiša - syna Najvyššieho, ktorý podrobne vykresľuje

v svojom evanjeliu Lukáš, prekvapená Mária pokorne reaguje slovami: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Uvedené slová vyznievajú jednoducho, no znamenali pre Máriu celoživotný záväzok poslušnosti. Dvaja, dovtedy svetu neznámi snúbenci, sa rozhodli do svojho vzťahu a života navždy prijať Ježiša.

Po narodení dieťaťa Ježiša v Betleheme sa vydal Pánov anjel zvestovať narodenie Spasiteľa všetkým ľuďom. Ako prvých oslovil jednoduchých pastierov, ktorí v tom kraji v noci strážili svoje stáda. Opäť je

hodné povšimnutia, že si Boh vybral ako prvých prostredníkov úplne bežných ľudí, aby im oznámil túto veľkú novinu - nikoho nepreferoval ani nediskriminoval.

Ako kontrast k jednoduchým zrejme nevzdelaným pastierom treba spomenúť návštevu troch mudrcov od východu. Išlo o vzdelancov tej doby, ktorých do Betlehema doviedli hviezdy. Hoci ide o veľkých a múdrych ľudí, v Matúšovom evanjeliu sa spomínajú ich slová: „...prišli sme sa mu pokloniť.“ Tie-to slová by nám mali pripomenúť, že skutočnú múdrosť korunuje len primeraná pokora a bázeň pred Bohom.

Kontroverznou postavou sa tu stal kráľ Herodes, ktorý požiadal mudrcov, aby sa dôkladne povypytovali na dieťa a prišli ho informovať. Herodes predstieral svoj záujem, ale v skutočnosti šlo o strach, že by mohol prísť o trón, nevedel v svojej zaslepenosti mocou a majetkom pochopiť, že v Ježišovom prípade ide o kráľovstvo, ktoré nepochádza z tohto sveta. Herodesovi prestalo vyhovovať, že sa ocitol v blízkosti novonarodeného kráľa. Obával sa o svoje postavenie.

O Herodesovi sa nedá tvrdiť, že by bol nevzdelaný, tak ako o mudrcoch nemožno povedať, že by boli chudobní, naopak možno ich porovnať ako protiklady, ktoré prišli na svet s podobnými danosťami, dostali vzdelanie a disponovali väčším ako bežným majetkom, čo v prípade mudrcov dokumentujú aj dary, ktoré dali Ježišovi. Porovnaním týchto dvoch protikladov môžeme tvrdiť, že o tom aký je človek v skutočnosti, nerozhoduje ani jeho vzdelanie, ani veľkosť jeho majetku, ale jeho osobné rozhodnutie pre dobro. Výraznou postavou stretávajúcou sa s Ježišom je aj Simeon. Evanjelista Lukáš ho charakterizuje ako človeka spravodlivého a nábožného, ktorému Svätý Duch vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Stretnutie s Ježišom bolo vyvrcholením jeho života.

S ktorým profilom človeka sa chceme identifikovať my sami? Simeona k Ježišovi doviedla hlboká viera, mudrcov vzdelanie a bystrá myseľ. Ani jednoduchých ľudí v podobe pastierov nemožno vyčleniť z Ježišovho okruhu, oni boli prví po rodičoch, čo ho privítali. Všetci spomínaní Ježiša prijali do svojho srdca a života, len Herodes sa s jeho príchodom nevedel vyrovnáť. Báľ sa, že príchodom Ježiša veľa stratí, príde o svoju prestíž a už nebude jediným Kráľom. Paralelu s Herodesom nachádzame často krát vo svojich životoch. Vieme kto je Ježiš, ale sú situácie kedy si chceme pred jeho prítomnosťou zakryť oči.

Vianoce môžu byť každý deň v roku, keď privítame v srdci Ježiša a dokážeme ho dávať aj druhým.

Text: -mjl-
Foto: -av-

Pestrý november u piaristov

Ako škola máme za sebou mesiac plný prekvapení, namáhavých i veselých dní. Čo na začiatku vyzeralo ako krátkodobá zmena, stalo sa postupne skúškou viery nás všetkých.

Problémy s kúrením

Chceli by sme sa touto cestou poďakovať všetkým rodičom, žiakom základnej školy, študentom gymnázia, a tiež pedagógom a ostatným zamestnancom školy, za ich trpezlivosť v situácii, keď v starej časti budovy našej školy nebolo ešte ani v novembri sprevádzkované kúrenie, a museli sme sa učiť v skrátanom režime iba v novej vykurovanej časti.

Napriek neľahkej situácii a pokročilému ročnému obdobiu sme mohli spoločne vnímať, že naša škola nie je iba ľudské dielo, ale má svoju ochranu aj v nebi. Počas dlhých štyroch týždňov zmeneného režimu nám cez deň neustále svietilo slniečko, takže nevykurované triedy, zborovňa a chodby sa nahrievali aspoň zvonka. Zároveň sme v triednych knihách nezaregistrovali v tomto období zvýšený počet chorých detí a ani učiteľov, čo možno považovať za naozajstný zázrak. Práve pre učiteľov bol skrátaný režim veľmi náročný, pretože pracovali bez prestávky s maximálnym nasadením.

Verím, že táto neľahká skúška obetavosti a trpezливosti bude odmenená ešte väčším požehnaním našej práce. Napokon, keby sme nezažívali aj ťažké situácie, nemohli by sme svedčiť svojím životom druhým, ako to bolo počas konferencie na našej škole dňa 19. novembra 2011 s názvom *Robiť ťažké veci*. Príspevok o nej si pripravila naša žiačka Terézia Peticová.

Stužkové slávnosti

November je aj mesiacom slávnostného odovzdávania maturitných stužiek, ktoré majú pripomínať študentom oktávy a 4G triedy, že sa pomaly blíži čas skúšky dospelosti. Bolo príjemné cez dokumentárne fotografie a kultúrny program študentov sledovať ich postupný prerod „z kukly na motýľa“, kochať sa krásou dievčat - žien a nenútenou eleganciou mladých pánov. Pri veselej hudbe sa dobre zabávali nielen oni, ale aj rodičia a učitelia, a tak verím, že stužková splnila svoj cieľ.

Patrocínium sv. Jozefa Kalazanského

25. novembra sme oslavovali Patrocínium svätého Jozefa Kalazanského. Deň sa začal slávnostnou svätou omšou, na ktorej páter Juraj hovoril o potrebách tínedžerov a o nevyhnutnosti viesť ich cestou povzbudzovania robiť ťažké veci, byť na nich nároční a pomáhať im v ich osobnostnom raste. Túto cestu vytýčil pred storočiami aj patrón našej školy. Ňou by sme sa všetci - učitelia, študenti i rodičia - mali uberať.

Pripravila: Elena Blašková, Foto: facebook / Lucka V. Turčanová

„Som presvedčená, že to v tebe je ! Necítiš to? Tá nespokojnosť so sebou samým. Vieš, že dokážeš viac!“ Práve táto nespokojnosť vyburcovala niekoľko miliónov mladých, aby prestali robiť len to, čo sa od nich očakáva.

Ako to všetko vlastne začalo? Dvaja americkí súrodenci Harrisovci si uvedomili, že na vekú dospelosti musíme byť aj niečo viac než len to, aby spĺňali akýsi prototyp normálneho tínedžera. Preto sa rozhodli založiť blog s názvom „Rebelúcia“, kde začali propagovať myšlienku, že mladí ľudia sú tu na to, aby niečo dokázali.

Slovo rebelúcia vzniklo kombináciou dvoch slov - rebélia (vzbura) a revolúcia (zmena). Hlavnou myšlienkou tejto „rebelúcie“ bola vzbura tínedžerov voči malým očakávaniam.

Súrodenci Harrisovci onedlho dostali šancu, aby svoje slová výzvy „Robiť ťažké veci“ uviedli do praxe. Zorganizovali štyrom kandidátom volebnú kampaň pre Najvyšší súd štátu Alabama. A to všetko s tímom, ktorý pozostával len z mladých ľudí. Túto kampaň sa im podarilo zorganizovať len za pol milióna dolárov, kým kandidát, ktorý vyhral, mal kampaň za 15 miliónov dolárov. Súrodenci Harrisovci dokázali vykročiť zo svojej zóny komfortu a spraviť veci, ktoré sa očakávajú od dospelých, nie do nich. Napísali o svojej vzbure knihu „Robiť ťažké veci“, ktorá je dnes preložená do niekoľkých jazykov. Teraz chodia a robia konferencie po celom svete.

Konferencia v Prievidzi

Práve takáto konferencia sa konala aj u nás v Prievidzi. Do piaristickej školy prišlo približne sto mladých ľudí v presvedčení, že sú schopní robiť ťažké veci. Hlavným hosťom

bol Peter Broz (pracuje v Združení kresťanských spoločenstiev mládeže - ZKSM - ako koordinátor pre stredné a západné Slovensko), ktorý nás svojím slovom zapálil pre to, aby sme začali robiť veci, ktoré sú za hranicami našich možností.

Program konferencie spočíval vo workshopoch či už o samotnej Rebelúcii, charite, alebo o práci s deťmi a mladými. Zrodilo sa tu niekoľko výborných nápadov, ktoré sa pomaly, ale isto začínajú realizovať.

Je naozaj úžasné pozorovať, s akým zápalom a odhodlaním chcú niektorí žiť. Nielen sedieť a pasívne prijímať ponúknuté. Ísť do projektov. Riešiť problémy. Byť odmietnutý. Nechciet svoje roky dospelosti stráviť nečinným čakaním na obdobie dospelosti. Prekročiť svoje hranice komfortu. Pokúsiť sa o zmenu a využiť potenciál, ktorý bol do nás vložený. Jednoducho robiť ťažké veci.

Majú víziu, že s Božou pomocou prekonajú nástrahy slabosti a dokážu robiť veci, ktoré budú meniť životy.

Text: T. Peticová

Foto: Archív spoločenstva Piar

Dajú sa robiť ťažké veci?

(Vyjadrenia účastníkov konferencie)

Tomáš

„Na konferenciu Robiť ťažké veci som prišiel s tým, že sa dozviem, o čo ide a ak bude treba s niečím pomôcť, pomôžem. Nemal som žiadne očakávania. Pravdupovediac som si myslel, že to bude len nejaká konferencia o tom, čo je „in“ a čo o chvíľu opadne.

Ale opak bol pravdou. Okrem perfektných prednášok a iných aktivít som videl množstvo mladých ľudí s veľkým zápalom. V očiach mali iskru. Chceli niečo spraviť so svojím životom. Nebavilo ich len to, čo žijú. Videli som v nich odhodlanie, že chcú byť užitoční pre tento svet, že chcú pomáhať, chcú robiť tie užitočné, ťažké veci. Oslovilo ma, že majú množstvo skvelých nápadov ako zmeniť k lepšiemu tento svet - dokonca takých, ktoré sa dajú reálne uskutočniť. Možno si niektorí ľudia myslia, že je to len nejaký ďalší hit z Ameriky. Ale toto je cesta každého mladého človeka, ktorý chce byť pre svet užitočný.

Táňa

„Neviem, či to bolo ťažké, ale odvahu to rozhodne chcelo. Sama som si vyskúšala, čo to znamená byť zodpovedná - a rozhodne nie v malej miere. Obula som si o číslo väčšie topánky. Mojou úlohou bolo do nich dorásť. Vyplniť ich ani nie tak skutkami, ale túžbou ich vykonať. Pretože jedna vec je niečo môcť urobiť a druhá je chcieť. Dávať sa do tváre takmer neznámym ľuďom, čakať otázky a hľadať na ne odpovede, vydať zo seba niečo zmysluplné a nesklamať dôveru.

Potenciál sa dal vycítiť všade. Videli ste ho v každom, občas možno aj nesmelom pohľade. Vznikali nápady, ktoré sa nachádzali naozaj pod lampou - kde býva najväčšia tma. Stačilo

ich položiť na papier a neskôr vysloviť nahlas.“

Júlia

„Keď som prvýkrát počula názov tejto konferencie, vôbec mi neznel prítiažlivo. Kto by už len chcel robiť ťažké veci? A ešte k tomu v dnešnej dobe, ktorá je plná prostriedkov a vecí na uľahčenie si života? Som predsa teenager, odo mňa sa nič veľké, nič cenné a nič hodnotné neočakáva

Ale je to skutočne pravda? Skutočne nemám čo dať tomuto svetu, tejto spoločnosti aj v mojom veku? Práve táto konferencia mi konečne otvorila oči. Prednášky a svedectvá boli nesmierne trefné a praktické, v mnohých som sa našla. Najosobnejšie ma však zasiahla činnosť v skupinkách, do ktorých sme sa podľa záujmu rozdelili.

Moja skupinka hovorila o tom, že i v škole môžeme robiť ťažké veci. A to nielen tým, že sa poctivo naučíme a na písomke nebudeme podvádzať (i keď dnes je aj toto ťažká vec). Škola je miestom, kde trávime najviac svojho času. Tak prečo nezačať s ohlasovaním práve tu?

Pripravila s. Timotea, FDC

Nevhodný chrám vs. vhodná maštaľ

12/11

Blog

Dnes som mal dve sväté omše v najodľahlejších kostoloch mojej farnosti v Albánsku. K tomu vzdialenejšiemu je to 51 km a cesta trvá zhruba dve a pol hodinky. V tom druhom som mal svätú omšu na spiatočnej ceste.

Pri vstupe do Kostola Panny Márie, Matky Dobrej rady (to je ten vzdialenejší) sa naskytne veľmi skromný pohľad. V strede kostola tri lavičky, provizórny oltár prikrytý veľmi zvláštnou plachtou nedefinovateľnej farby, na stene zatečený obraz Matky Dobrej rady. Žiadna ambóna, žiadny sédes ani krížová cesta. Sem - tam sa na zemi nájde špak.

Pomaly sa poschádzalo sedem veriacich. Po sv. omši mi nezabudli pripomenúť, aby som zasa čím skôr prišiel. Prídem. Pravdaže prídem. A rád. Len nech nepripadne snehu a o mesiac sa ukážem.

Pri vstupe do kostola sv. Antona Paduánskeho sa zmiešajú pocity. Trošku tmavý, jedno zo štyroch malých okien je rozbité, dominuje mu ošarpaná socha sv. Antonka v náznačku dokonale zadymenej apsidy. Bez oltára (ak nerátam jednu starú školskú lavicu v kúte) a bez akéhokoľvek liturgického vybavenia. Na zemi sa dá nájsť trus a pri nohách svätého všetko možné. Minule som našiel vajíčka, orechy, cigarety či slepačiu hlavu. Dnes tam bolo pár drobných mincí (v celkovej hodnote asi 0,12 eur), mandarínky, injekčná ihla; za chrbtom mal Antonko detské nohavice a pri podstavci čiapku.

Tato to okomentoval, že videl všeličo, ale toto je naňho priveľa. Že to nie je dôstojné. A mal pravdu. Vo chvíli, keď sme už skoro odchádzali s tým, že nikto neprišiel a sv. omša nebude, sa ukázala jedna rodinka - mamka s 3 deťmi. Tak sme predsa len slávili Eucharistiu.

Naozaj neviem, či sú tieto kostoly hodné Boha... Ale viem, že sa uspokojil s maštálou. Iste, nemôže to slúžiť ako výhovorka. Ale to, čo ma uchvacuje, je to, že On prichádza rovnako v katedrále ako v takejto biede. Jeho láska si nevyberá. Prichádza, lebo sa chce dávať.

Tak nejako to vidím aj s ľudským srdcom. Často sa v ňom nachádza len bieda, špina, tma... to, čo prirodzene budí odpor. To, čo nie je dôstojné Boha. Ale On prichádza. S rovnakou láskou, ako do betlehemskej maštale. Len preto, aby sa mohol darovať. Stačí mu otvoriť dvere, ponúknuť mu zo svojej biedy to málo. On to prijme. Rád to prijme. Sám hovorí: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (Zjv 3,20) Ježišovi je jedno, kam prichádza. Dôležité je, aby bol prijímaný.

Text a foto: Blog Tomáša Kuníka, kňaza pôsobiaceho v Albánsku
www.christ-net.sk/blog/123

Kostol Panny Márie, Matky Dobrej rady

Spoločenstvo Piar a Piaristická spojená škola F. Hanáka
na podporu Charity - domu sv. Vincenta, Prievidza organizujú

VIANOČNÝ BENEFIČNÝ KONCERT

pod záštitou primátorky mesta Prievidza

16:00 **15. dec 2011**

**Piaristický
kostol
Prievidza**

Podujatie finančne podporila Nadácia Orange

Nadácia
Orange

orange

Konzum Vianoce ničí, dajme priestor Duchu Darujme duchovný vianočný darček našim rodičom

Duchovná obnova pre rodičov dospelých detí so zameraním na medzigeneračné spoložitie (Aby si mladší a starší lepšie rozumeli...)

Váš darček formou darčekovej poukážky na 3-dňovú duchovnú obnovu v Dome prijatia v Beluškých Slatinách je možné **do 20.12.2011** zakúpiť **od 29 eur na osobu**. Cena zahŕňa ubytovanie, stravu a zabezpečenie programu. Termín konania duchovných obnov si bude možné určiť podľa vlastného výberu z termínov, ktoré budú počas pracovných týždňov v mesiacoch apríl - jún 2012.

Objednať darčkovú poukážku a získať podrobnejšie informácie o duchovnej obnove je možné na www.duchovnydar.sk alebo telefonicky na 0911 911 780.

„V chudobe kňaz nachádza svoju moc“ Blahoslavený Antoine Chevrier

Vianoce - sviatky hojnosti, bohatstva, krásy a lesku. Tak sú dnes prezentované v médiách. Čím honosnejšie, tým lepšie! Francúzsky kňaz Antoine Chevrier však práve počas nich v roku 1856 objavil iné „bohatstvo“.

Antoine Chevrier sa narodil 16. apríla 1825 v Lyone. Jeho rodičia boli skromní a nábožní ľudia. Keď sa Antoine rozhodol vstúpiť do seminára, nebránili mu. Od detstva totiž sníval o živote misionára.

Nové poslanie

Antoine bol v roku 1850 vysvätený za kňaza a poslaný do Lyonu na miesto kaplána vo Farnosti sv. Andreja. Bola to časť mesta, kde žili väčšinou robotníci a mestská chudoba. Antoine tu pôsobil sedem rokov. Počas Vianoc v roku 1856 meditoval pred jasličkami o tajomstve vteľnia, keď ho náhle preniklo poznanie pravdy o chudobe Božieho dieťaťa. Svoj misionársky zápal sa rozhodol nasmerovať inou cestou - smerom k opusteným deťom v Lyone.

Duchovná chudoba

Antoine si všimol, že sa síce veľa robí pre zlepšenie sociálnej stránky

chudobných detí, ale ich duchovná stránka je zanedbávaná. Prenajal si teda tanečnú sálu neďaleko svojej farnosti, ktorá sa nazývala Prado, a začal v nej vyučovať prvoprijímajúce deti.

Dielo sa však onedlho začalo rozrastať aj iným smerom. V Prade sa stretávali nezamestnaní, chudobní, bezradní a opustení ľudia, ktorí sa nemali kam obrátiť. „Nič nemajú, nič nevedia, nič neznamenajú.“ Tak ich Antoine charakterizoval.

Zároveň ich vnímal ako pracovné nástroje, ktoré zväčšujú bohatstvo svojich zamestnávateľov - a práve z tejto pozície ich chcel dostať. Učil ich abecedu a odovzdával im aj náboženské vedomosti, aby im umožnil lepšiu účasť na Eucharistii. Okolo Antoina sa zhromaždilo niekoľko kňazov, ktorých sa snažil urobiť citlivými na spoločenskú problematiku a pripraviť na prácu medzi širokými robotníckymi vrstvami. „Znalosť Ježiša Krista je kľúčom k všetkému,“ hovoril. „Poznať Boha a Jeho Syna Krista znamená byť plným človekom, plným kňazom, plným svätým.“

Úcta k Eucharistii

Antoine Chevrier sa v týchto dňoch stal aj duchovným vodcom Márie Tamisierovej, ženy, ktorá mala veľkú úctu k Eucharistii a hľadala svoje povolanie. Mal na ňu vysoké nároky: „Poznáš len a, b, c svätosti. Treba konať skutky svätých a nasledovať ich. Treba žiť evanjelium. Chod', predaj všetko, čo máš, daj to biednym, potom príď a pod' za mnou. Nemajúc nič, si žobráčka. Zastav prvú biednu, ktorú stretnáš a popros ju, aby si vzala tvoje šaty. Ty sa namiesto nej obleč do jej handier a začni slúžiť nášmu Páno-

vi. Ak nájdeš silu k tej ceste, chod' po nej, potom sa vráť ku mne a vtedy sa ujmem tvojej duše.“ Po polročnom boji sa Mária rozhodla poslúchnuť a spolu s Antoinom Chevrierom sa stala iniciátorkou eucharistických kongresov.

Antoine Chevrier zomrel 2. októbra 1879 v meste, kde prežil celý svoj život - v Lyone. Pápež Ján Pavol II. ho blahorečil v roku 1986. Pri tejto príležitosti upozornil na to, že chudoba v dnešnej dobe má už inú podobu.

„Chudobní dnešného sveta nie sú iba tí, ktorí majú nedostatok chleba, ale tiež tí bez práce, bez zodpovednosti, tí, ktorých hodnotu nikto nerešpektuje a tí, ktorí nevedia nič o Bohu. V spoločnosti orientovanej úplne konzumne máme do činenia s paradoxom ‚nových chudobných‘, ktorí disponujú výlučne tzv. sociálnym minimom; máme davy tých, ktorá trpia pre nedostatok práce, mladých, ktorí si nemôžu nájsť pracovné miesta, alebo staršie osoby, ktoré pracovné miesto stratili.“

Možno práve na nich nás chce osobnosť Antoina Chevriera upozorniť i dnes. Lebo on bohatstvo svojho povolania objavil práve v nich.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 2;
www.kbs.sk/do_pdf/index.php?cid=1126385905)

12/11

Liturgické okienko

11. december 2011 - 3. adventná nedeľa

Č1 - Duch Pána, Jahveho, je na mne, pretože ma Pán pomazal...

Iz 61, 1-2a.10-11

R - Duša mi plesá v mojom Bohu.

Lk 1,46-54

Č2 - Ustavične sa radujte! Bez prestania sa modlite... 1Sol 5, 16-24

Ev - Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle... „Ja som hlas volajúceho na púšti. Vyrovnajte cestu Pánovi. Ja krstím vodou. Medzi vami stojí ten, ktorého nepoznáte. On prichádza po mne a ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi.“ To sa stalo v Betánii za Jordánom, kde Ján krstil.

Jn 1, 6-8.19-28

18. december 2011 - 4. adventná nedeľa

Č1 - Chyť sa a rob všetko, čo zamýšľaš, lebo Pán je s tebou!

2Sam 7,1-5.8b-12

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, ospevovať budem naveky. Ž 89,2-29

Č2 - Jemu, jedinému múdremu Bohu, sláva skrze Ježiša Krista naveky. Amen.

Rim 16,25-27

Ev- K Márii prichádza Boží anjel a hovorí: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodiš syna. On bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho, naveky bude kralovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“ Mária sa zľakla tohto posolstva. Potom však odpovedá: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ A v tej chvíli sa Mária stáva Božou Matkou.

Lk 1,26-38

25. december 2011 - Narodenie Pána

Č1 - Povedzte dcére Siona: Hľa, prichádza tvoja spása. Jeho odmena je s ním...

Iz 62, 11-12

R - Dnes zažiar nad nami svetlo, lebo sa nám narodil Pán. Ž 97, 1-12

Č2 - Spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme konali, ale zo svojho milosrdenstva.

Tit 3, 4-7

Ev - Pastieri si povedali: „Podme teda do Betlehema a pozrime, čo sa stalo, ako nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jaslach. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.

Lk 2,15-20

Pripravila A. Karaková

Farská kronika

od 26. októbra 2011
do 25. novembra 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Karin Kamodyová
Patricia Petrikovičová
Sebastián Leporis
Juraj Ruttkay
Lucas Drugda
Tomáš Husovský
Tomáš Mikuška
Dominik - Sebastián Oulehle
Damián Švarc
Eliška Hraňová

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Peter Mičura a Monika Dubovcová
Marian Zbiňovec a Martina Hlavačková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Mária Čáčková 88r.
Marta Frimmelová 68r.
Anton Greguška 83r.
Mária Duchoňová 88r.
Marian Dubec 73r.
Mária Ďuračková 80r.
Jiří Polcar 55r.
Katarína Matiesková 88r.
Alojz Židek 90r.
Pavel Meňhart 76r.
František Šrajer 58r.
MUDr. Mária Pakošová 77r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Ing. arch. A. Ugróczy,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná str. - appletru-
elove.files.wordpress.com, str. 2 -
flickr/Jorbasa, str. 3 - hevi.sk, str.
4 - spectrum-art.sk, str. 8 - M. Su-
vák, zadná str. hore - B. Bullo st.,
zadná str. dole - A. Vlčko

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

VIANOČNÉ OBDOBIE 2011/12 v Prievdzi

Rozpis svätých omší a ostatného programu

kostol	Sv. Bartolomeja (Prievdzas- mesto)	Nanebovzatia Panny Márie (mariánsky na cintoríne)	Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi (Zapotôčky)
Sobota 24. 12. 2011 Štedrý deň	6:00 16:00 vigília 24:00 polnočná	24:00 polnočná	6:45 16:00 vigília 24:00 polnočná	16:00 vigília 24:00 polnoč- ná
Nedeľa 25. 12. 2011 Narodenie Pána	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Pondelok 26. 12. 2011 Svätého Štefana, prvého mučeníka	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Sobota Svätého Silvestra, pápeža 31.12. 2011	6:00 16:00 s pobožnosťou 23:30 pobožnosť s požehnaním o 24:00	16:00 s pobožnosťou	6:45 16:00 s pobožnosťou	16:00 s pobožnosťou 23:30 pobožnosť s požehnaním o 24.00
Nedeľa 1. 1. 2012 Panny Márie Bohorodičky	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Piatok 6. 1. 2012 Zjavenie Pána Nedeľa 8. 1. 2012 Krst Krista Pána	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30

Mladí mladým
19. november 2011, Veľká Lehôtka

Mikuláš rozdáva darčeky
6. december 2011, Farský kostol sv. Bartolomeja

